

Deze week beginnen we met het lezen van Shemot, het tweede boek van de Torah. Als commentaar op de snelle bevolkingsgroei van Israël, Shemot (Exodus) 1:7, citeert Rasji op beroemde wijze de midrasj dat elke vrouw in één zwangerschap zes kinderen baarde! Dit is echter een klassieke midrasj in de zin dat het waarschijnlijk niet letterlijk genomen moet worden.

Terug naar het verhaal; In Mitsrayim (Egypte) groeide de fysieke joodse bevolking inderdaad snel. Wanneer we echter de gedetailleerde genealogische lijsten in de Torah lezen, ontdekken we dat de gezinsgrootte toch echter niet onevenredig groot was. Amram en Yocheved hadden drie kinderen, Aäron had er vier, Mozes slechts twee. In feite lijken gezinsgroottes in de hele Torah relatief klein. Isaak had twee zonen en Jozef had er ook twee (voor zover we weten). Abraham was een van de drie zonen. Hij kreeg vervolgens een enkel kind met Sarah, een met Hagar en nog zes met Keturah (die al dan niet dezelfde persoon is als Hagar). Er is een traditie dat Abraham ook een dochter had. Jacob had twee kinderen van Rachel, twee van Bilhah, twee van Zilpah en zeven van Leah dat zou hetzelfde zijn zoals Abraham zes jongens en een meisje. De reden hiervoor, vanuit een mystiek perspectief, is vrij duidelijk.

Als het op de Sefirot aankomt, worden er zes beschreven als "mannelijk", en de zevende is de vrouwelijke Nukva. Hoger daarboven wordt de Sefira van Binah Ima genoemd, de "moeder", terwijl Chokhmah Aba wordt genoemd, de "vader". In deze opstelling symboliseert de eerste en hoogste Sefira van Keter, HaShem Boven. Dus als volgt is het HaShem, vader, moeder, de zes zonen en de dochter. Dit is een complete mystieke "familie". Is dit dan ook het ideale gezin op het fysieke vlak?

Het bovenstaande model van het mystieke 'gezin' is ook niet bedoeld om letterlijk te worden genomen, noch is de verhouding van zes jongens op één meisje praktisch. In feite worden de zes mannelijke kwaliteiten gewoonlijk gegroepeerd in een enkele partzuf (goddelijke personalia) genaamd Zeir Anpin. De complete "familie" is dan HaShem, vader, moeder, zoon en dochter. Dit is dan ook de geaccepteerde halachische vereiste, met de consensus van de wijzen dat een persoon die tenminste één dochter en één zoon heeft, onvoorwaardelijk de mitswa van voortplanting heeft vervuld. Deze bespreking van onze Wijzen (in Yevamot 62a) is fascinerend om nader te onderzoeken.

Het begint met het citeren van Rabbi Natan in een Baraita (Joodse mondelinge wet die niet in de Misjna is opgenomen) dat Beit Shammai beweerde dat een persoon ten minste twee jongens en twee meisjes moet hebben om de mitswa te vervullen, terwijl Beit Hillel meende dat een persoon minimaal één jongen en één meisje moet hebben. Als algemene regel volgen we natuurlijk altijd Beit Hillel. We hebben dus verschillende meningen. Exact zoals we weten zoveel wijzen zoveel meningen.

Met betrekking tot vier kinderen kijkt Beit Shammai naar de Hof van Eden voor bewijs de mitswa van reproductie werd tenslotte voor het eerst aan Adam en Eva gegeven. In Bereshiet (Genesis) 4:2 lezen we dat Eva, nadat ze Kaïn had gekregen, ook Abel kreeg. De taal van de Torah is et achiv et Havel, met een overbodig et. Een van de regels van Torah exegese is dat een overbodig et (אֵת) een soort extra betekenis moet hebben. De et hier leert ons dat Kaïn en Abel elk werden geboren met een tweelingzus. Zo kregen Adam en Eva vier kinderen. Klein weetje, de twaalf zonen van Jacob met betrekking op de Twaalf Stammen, zien we dat Ruben, Issachar en Naftali allemaal vier kinderen hadden.

Bovendien is het logisch om er vier te hebben, aangezien de Torah de mitswa formuleert als pru u'rvu Bereshiet (Genesis)1:28, letterlijk "vruchten maken en vermenigvuldigen". Een kind krijgen is

voldoende om het pru- gedeelte te vervullen (een enkele vrucht hebben gemaakt), maar om het rvu gedeelte te vervullen, is vermenigvuldiging vereist. Als twee mensen bij elkaar zouden komen, zou het "vermenigvuldigen" van hen er vier zijn! Dat gezegd hebbende, kan logischerwijs worden betoogd dat de vier de oorspronkelijke twee moeten omvatten (dwz twee mensen werden vier mensen), dus het hebben van twee kinderen is genoeg om deze mitswa volledig te vervullen. Dit zou kunnen verklaren waarom zoveel grote bijbelse figuren ook twee kinderen hadden, waaronder Isaak, Jozef en Mozes; en waarom Jacob minstens twee kinderen had van elk van zijn vier vrouwen.

Met betrekking tot de meest milde mening die van Hillel is het hebben van een enkel kind; moeten we naar het vers dat als bewijs wordt aangehaald Yeshayahu (Jesaja) 45:18, waar staat: "Hij heeft het niet tot afval gemaakt; Hij vormde het om bewoond te worden." HaShem schiep de aarde om bewoond te worden, dus beweert Beit Hillel dat het produceren van een extra bewoner voor de aarde voldoende is om HaShem's wil te vervullen. Abraham en Sarah hadden één kind, en het lijkt erop dat koning David één kind had met meerdere van zijn vrouwen Divrei Hayamim alef (1 Kronieken) 3:1-2. Dan, de zoon van Jacob en een van de Twaalf Stammen, had één zoon: Chushim.

Om samen te vatten, het hebben van zelfs maar één kind is genoeg om de mitswa te vervullen, terwijl het hebben van vier als een ideaal kan worden beschouwd, en in de Torah lijkt het maximum dat we zien voor elk getrouwd stel zeven kinderen te zijn. (Jacob had er dertien, maar met vier vrouwen. Zijn zoon Gad had zeven kinderen, terwijl Benjamin er tien had met twee vrouwen. Eerder in Bereshiet (Genesis) 10, zagen we dat Yefet na de zondvloed ook zeven kinderen had. (De enige die een groter aantal kinderen hadden, waren Canaan en Yoktan, maar ze hadden waarschijnlijk meerdere vrouwen.)

De kritische factor

Er zijn ongetwijfeld veel factoren als het gaat om gezinsplanning. Sommigen kijken eerst naar de financiën, anderen zijn vooral bezig met gezondheid (zowel van ouders als kinderen). Anderen kijken misschien zelfs breder naar het milieu en de menselijke bevolking in het algemeen. Er zijn ook veel spirituele overwegingen, waaronder de wens om het slinkende Joodse aantal te stimuleren, om het potentieel voor Torah en mitswot te vergroten, en om de komst van de Mashiah te bespoedigen zoals onze wijzen leren (op diezelfde pagina van de hierboven onderzochte Talmud, Yevamot 62a) dat de verlossing pas zal komen als alle zielen die voorbestemd zijn om te leven geboren zijn.

Elke ziel moet geboren worden omdat elke ziel een reden van bestaan heeft. Elke ziel heeft een uniek doel dat ze moet vervullen voordat het verhaal van de mensheid tot een einde kan komen. Prachtig is ook het woord voor een baby in het Hebreeuws is tinok (תינוק), het is een perfect anagram en numeriek equivalent van tikkun (תיקון) aangezien elk kind ter wereld komt met zijn eigen rectificatie. Kinderen krijgen is natuurlijk ook een tikkun voor de ouders en is een enorme uitdaging die dient als een van de grootste hulpmiddelen voor verfijning.

Als het op verfijning aankomt, zijn er zes belangrijke kwaliteiten waarop we ons in deze wereld moeten concentreren -de zes middot van Zeir Anpin: Chessed , vriendelijkheid, liefde en onvoorwaardelijk geven; Gevurah , terughoudendheid en zelfdiscipline; Tiferet , balans en waarheid; Netzach , doorzettingsvermogen, ijver en geloof; Hod , dankbaarheid en erkenning; en Yesod,

rechtvaardigheid en seksuele reinheid. Misschien is dit ook nog een andere diepere betekenis achter de midrasj van de zesling, om ons eraan te herinneren dat het baren van kinderen een enorme verantwoordelijkheid met zich meebrengt en dat we die zes vitale eigenschappen niet mogen vergeten. Deze eigenschappen moeten goed in ons zijn ontwikkeld, hoe anders kan je dit onze kinderen bijbrengen.

En voor degenen die, om redenen buiten hun macht, geen fysieke kinderen kunnen krijgen, bedenk dat de verbintenissen van zulke paren niet vruchteloos zijn: zoals ook de Arizal onderwees, brengen zij geestelijke kinderen voort door o.a bekeerlingen, waarvan de zielen joodse zielen ontvangen! We leren dit van Abraham en Sarah, die jarenlang geen kinderen konden krijgen, maar waarvan wordt gezegd dat ze toch "zielen hebben gemaakt" Bereshiet (Genesis) 12:5.

Dat gezegd hebbende, de meest kritische factor als het gaat om het plannen van het aantal (fysieke) kinderen is tijd . Helaas is de tijd beperkt, en er is maar zoveel dat iemand op een dag kan bereiken, en zoveel tijd dat iemand aan anderen kan besteden. Elk kind vraagt in de eerste plaats een enorme tijdsinvestering van zijn ouders. Het is niet genoeg om alleen de kinderen te voeden en ze te beschermen tegen het kwaad want dieren doen dat ook. Wat mensen nodig hebben, is directe quality time met hun kinderen doorbrengen, en hoe meer hoe beter.

De Torah spreekt over tijd met de term sha'ah (שעה). In ons dagelijks leven vervangen we de tijd met onze kinderen vaak door ze in plaats daarvan speelgoed, spelletjes en ander amusement te geven wat in de taal van de Torah een sha'ashua (שעשוע) zou worden genoemd. Als we deze twee woorden vergelijken, zien we dat een sha'ashua letterlijk kan worden vertaald als "tijdvuller" of "tijdsbesteding". Hieruit kunnen we dan ook leren dat we onze kinderen minder sha'ashuim zouden moeten geven en meer van onze sha'ah . In feite kunnen we leren dat het kind de sha'ashua zou moeten zijn voor de ouder, breng dus tijd door met je kind in plaats van ze iets te geven om tijd mee door te brengen!

Daarmee kunnen we nog een keer teruggaan naar de midrasj van de zes. Waarom zes? We hebben een interessant wetenschappelijk fenomeen doordat we een metrische schaal met grondgetal 10 gebruiken om zo ongeveer alles te meten afstand, massa, spanning, volume, enz. Behalve het meten van tijd. In plaats van 10 wordt tijd gemeten in 6, of in veelvoud van 6, met 60 seconden in een minuut en 60 minuten in een uur en 24 uur in een dag dat zijn ook weer vier segmenten van 6 uur. En dus is misschien de verborgen boodschap van de midrasj bij het koppelen van het getal zes aan kinderen, om na te denken over de hoeveelheid tijd die in elk kind wordt geïnvesteerd. En ook om te onthouden dat goed ouderschap geduld oftewel veel tijd vereist. Om de oorspronkelijke vraag te beantwoorden: er is geen ideaal aantal kinderen om te krijgen. Het hangt allemaal af van hoeveel tijd er aan hen kan worden besteed, zodat niemand wordt verwaarloosd en iedereen kan uitgroeien tot echte, vervulde mensen, die de positieve aspecten van die zes centrale punten belichamen . Sommige ouders hebben misschien genoeg tijd voor tien kinderen, terwijl anderen moeite hebben om genoeg tijd te hebben voor zelfs één. In het snelle, complexe en overbelaste leven van vandaag kan het erg moeilijk zijn om tijd te vinden. Toch beval HaShem ons om de nieuwe maanden en nieuwe jaren aan te kondigen, en gaf ons een Torah kalender die vloeiend en dynamisch is zelfs de waarde van een "uur", een sha'ah , verandert in de loop van het jaar! Het leert ons om ons niet over te geven aan de tijd of ons erdoor beperkt te voelen, maar om de beperkingen ervan te overwinnen en tijd te maken . Als de moderne wetenschap ons iets heeft geleerd, is het dat tijd relatief is.